



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Consensus Veteris Et Moderni Papatus**

**Reck, Johann von der  
Monasterii Westphaliæ, 1722**

§. I. Motivum Imum.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68472)



§. I.

*Motivum Imum.*

Quia Ecclesia Romano - Ca-  
tholica, est unica illa & visibilis  
Christi Ecclesia, quæ perennem  
& infallibilem Spiritûs Sancti  
assistentiam habet.

**Q**uemadmodum teste Apo-  
stolo ad Ephes. 4. v. 5. *U-  
nus duntaxat Dominus est,  
una Fides, unum Baptisma;*  
ita pariter communis omnium tam  
Catholicorum, quàm \* Acatolico-  
rum doctrina est, unam duntaxat  
in terris veram Christi Ecclesiam esse,  
in qua salutem æternam possimus  
F con-

\* Luther. tom. 2. Wittenb. fol. 112. pag. 2.  
in explic. symboli. Calvin. 1. 4. instit.  
c. 1. §. 2.

consequi. Unde & Sancti Patres Ecclesiam veram comparant arcæ Noëticæ, passimque solent dicere, quòd, uti universalis cataclysmi tempore nemo hominum, extra hanc arcam positorum, in vivis conservari potuit; ita & hominum nemo animam suam ab æterno exitio subducturus sit, nisi ad veram & unicam Christi Ecclesiam se receperit. S. Cyprianus L. de unitate Ecclesiæ Catholicæ ità scribit: *Quisquis ab Ecclesia segregatus, adulteræ jungitur, à promissis Ecclesiæ separatur: nec perveniet ad Christi præmia, qui relinquit Ecclesiam Christi. Alienus est, profanus est, hostis est. Habere jam non potest Deum patrem, qui Ecclesiam non habet matrem. Si potuit evadere quisquam, qui extra arcam Noë fuit; etiam qui extra Ecclesiam foris fuerit, evadit. Idem fatetur S. Augustinus tom. 9. l. 4. de symbolo ad Catechum. C. 13. ità loquens: Si quis absque ea [Ecclesia] inventus fuerit, alienus erit à numero filio-*

*filio-*

*filiorum : nec habebit Deum Patrem, qui Ecclesiam noluerit habere matrem; nihilque ei valebit, quòd credidit, vel fecit tanta bona. Idem denique, ut alios prætermittam, suo confirmavit testimonio S. Fulgentius L. de Fide ad Petrum Diaconum c. 37. ità monens : Firmissimè tene, & nullatenus dubites, omnem extra Ecclesiam Catholicam baptizatum, participem fieri non posse vitæ aternæ, si ante finem vitæ hujus, Catholicæ non fuerit redditus atque incorporatus Ecclesiæ. Nam & in diebus diluvii neminem legimus extra arcam potuisse salvari. Addit etiam c. 38. Hæreticos atque schismaticos, qui extra Ecclesiam Catholicam præsentem finiunt vitam, in ignem æternum ituros, qui paratus est diabolo & angelis ejus.*

Hanc autem Ecclesiam Christi, necesse est, quovis tempore visibilem, neque ab humanis aspectibus remotam esse; ut cuilibet infidelium, si ad inquirendam salutem suam assur-

gere velit, apertissima ad ipsam via & accessus pateat: quemadmodum vaticinatus est Isaias Propheta c. 2. v. 2. dicens: *Erit in novissimis diebus preparatus mons Domûs Domini in vertice montium, & elevabitur super colles: & fluent ad eum omnes gentes, & ibunt populi multi, & dicent: venite & ascendamus ad montem Domini, & ad Domum Dei Jacob, & docebit nos vias suas, & ambulabimus in semitis ejus: quia de Sion exhibit lex & verbum Domini de Jerusalem.* Certè veritas ista adeò clara & manifesta est cuilibet, ut nemini planè, si rationis suæ lumen consulere velit, ignota vel ambigua permanere possit.

Quid enim? nõnne Deus severissimo præcepto suo adstrinxit omnes, non modò ad amplectendam fidem veram, *sinè qua impossibile est placere Deo*; sed etiam ad ingrediendam Ecclesiam veram, extra quam fides vera deprehendi nequaquam potest? Testatur hoc Salvator ipse Matth. 18.

v. 17.

v. 17. dicens : *Si Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus.* Quin etiam Isaias Propheta c. 60. v. 11. ubi Christum & ejus Ecclesiam digito suo monstrans, ita canit : *Aperientur portae tuae jugiter, die ac nocte non cludentur, ut afferatur ad te fortitudo gentium, & reges earum adducantur : gens enim & regnum* (adverte comminationem huic præcepto additam) *gens enim & regnum, quod non servierit tibi, peribit.* Jam verò quomodo Ecclesiam quis audire, vel ad ejus doctrinam auscultandam tam gravi præcepto obligari potuit, si ea nostros obtutus fugiat ? imò, quod pejus est, si ante Lutherum & Calvinum decem pene sæculis mundo extorris fuerit, aut perennis errorum tenebris obvoluta ? quis pater familias unquam præcepit fervere, ut sub pœna fustigationis laboratum iret in vineam, aut agros nusquam reperibiles ? quis prudens Rex mortem comminatur subdito,

nisi pugnet in legione vel acie, quæ ab humanis oculis subducta est? an non omnes illi, qui ante hos Novatores tantâ sæculorum intercapedine periêrunt ob defectum veræ fidei; jure potuissent de Deo conqueri, eum vel infidelem fuisse, quòd Ecclesiam veræ fidei conservatricem interire passus fuerit; vel immitem ac planè barbarum, quòd aliquos æternis incendiis addictos velit ob Ecclesiam fidemque non inventam, quæ pridem è terris fugerat? Castigatius profectò hac in re iudicium fuit sanctorum Patrum, inter quos Chrylostomus hom. 4. in illud Isaiaë 6. *Vidi Dominum: facilius est, inquit, solem extinguere, quàm Ecclesiam obscurari.*

Ex quibus omnibus manifesta & evidens consecutio est, quòd inter omnes congregationes hominum, qui gloriantur se Christi esse, ea tantùm Ecclesia vera & à Christo instituta sit, quæ à primo Christianorum ævo semper in aperto fuit, & nunquam

quam

quam sub modio vel scamno latuit. Hæc autem qualis & quænam est? Lutherana forsitan, aut Calvinistica? Nemo prudens id volet credere: cùm vel ipsa Lutheranorum & Calvinistarum nomina novitatem præferant, contradicant vetustati. Sanè, quem Ecclesiæ Doctorem, quem Episcopum, quem Sacerdotem, & vel minimæ alicujus communitatis præsidem adducent mihi, qui modernam ipsorum doctrinam ante Lutheri Calvinique cunas ex integro complexus fuerit? Scio quidem, ab aliquibus ad ostendendam Ecclesiæ suæ successionem in subsidium accersitos esse hæreticos quosdam veteres cognomento *Waldenses*; item Joannem *Huss*, Hieronymum *Pragensem*, Joannem *Wicleff*, & alios ejusdem furfuris, qui diversis pridem sæculis Catholicam veritatem impugnârunt, atque idcirco à diversis etiam Conciliis manifestæ hæreseos condemnati sunt. Verùm cùm Novatores isti neque Lu-



thero penitus, neque Calvino in suis articulis consonent, ideóque & ab ipsis *Protestantibus* non unius erroris ac hæreseos insimulati sint; non video quid eorum perversa dogmata ad stabiliendam Lutheranismi aut Calvinismi successionem faciant: nisi quis velit, eos hoc uno duntaxat nomine inter egregios novarum Ecclesiarum propagatores accensendos esse, quòd Ecclesiæ Romanæ, eâdem, quâ ipsi, pervicacia frontem suam opposuerint. Id autem quàm absurdum ac planè exoticum sit, quis non videt? Hâc enim ratione & Arrianos, & Nestorianos, & Manichæos, & Donatistas, & nescio quæ turpissimorum hæresiarcharum nomina in suæ successionis consortium advocare poterunt; haud aliâ cum illis cognatione juncti, quàm quod omnes in arietanda Ecclesia Romana concordēs fuerint. Et quare non avernum ipsum, qui à primis initiis Ecclesiæ Romanæ impugnator fuit, eodem jure

re

re in auxilium vocant ? quomodo arcebunt Anabaptistas, Pietistas & aliarum sectarum Principes, ne & ipsi propaginem suam à Christo & Apostolis derivatam comprobent, si à solis Ecclesiæ Romanæ impugnatoribus legitima successionis linea deduci possit ?

Supereſt igitur, ut Religio & fides vera nequaquam inter Lutheranos & Calvinistas habitet, sed in Ecclesia Catholica tantum: quam à Christi & Apostolorum ævo semper in terris aspectabilem constituisse, tam clarum est intellectui non protervo, quam quod clarissimum. Hæc enim ab uno Christi sæculo in aliud, ostendere semper potest legitimos Pastores Doctoresq; suos, qui in omnibus articulis Fidei cum præſenti ejus doctrina accuratè consonent: hæc longos Pontificum Romanorum catalogos recensere, qui B. Petro Christi in terris Vicario constanter successerint: hæc denique in Episcopatibus pene singulis Antistites suos

fuos longâ deducere virgâ, qui ab aliis  
 semper Episcopis consecrationem su-  
 am accepere; donec ad primos Apo-  
 stolos ascendendo postremum sistatur  
 Christo. Quod certè argumentum  
 tam invictæ firmitatis esse B. Augustino  
 visum est, ut eo se maximè convinci,  
 & velut ineluctabili vinculo ad Eccle-  
 siam Romano - Catholicam astringi  
 dixerit. Ecce illius verba L. contra  
 Epistolam fundamenti C. 4. *Ut ergo,*  
*inquit ad Manichæos, hanc omnittam*  
*sapientiam, quam in Ecclesia esse Catho-*  
*lica non creditis, multa sunt alia, quæ*  
*in ejus gremio me justissimè teneant.*  
*Tenet consensus populorum, atque gen-*  
*tium: tenet Auctoritas miraculis incho-*  
*ata, spe nutrita, charitate aucta, vetu-*  
*state firmata: Tenet NB. ab ipsa sede*  
*Petri Apostoli, cui pascendas oves suas*  
*post resurrectionem Dominus commen-*  
*davit, usque ad presentem Episcopatum*  
*successio Sacerdotum. Oro te, qui-*  
*cunque hunc locum attentè inspicias;*  
*potuítne aliquid clariùs afferri vel*  
 defi-

defi-

desiderari pro declaranda veritate Ecclesie Catholice ?

An fortè respondebis mihi , eam à primis quidem initiis genuinam Christi Ecclesiam fuisse ; postea verò succedentibus annis paulatim defecisse à sanctitate prima , & intolerandis contra fidem erroribus oppressam esse ? Scio , id nobis objici ab adversariis , ut aliquem suæ novitatis colorem habeant. Sed ô ! miserum te , si hujusmodi commentis fabulisque anilibus fidem præbeas. Si enim Ecclesia Catholica semel fuerit Ecclesia Christi vera & universalis , quomodo inferorum portæ potuerunt eam vincere , ac dejicere penitus à fide prima ? cùm tamen id nunquam futurum esse promiserit Christus Mat. 16. v. 16. dicens : *Tu es Petrus , & super hanc petram edificabo Ecclesiam meam , & porta inferi non prevalebunt adversus eam ?* Quomodo infallibilis assistentia Spiritus sancti ita potuit huic Ecclesie subtrahi , ut à sede verita-

veritatis in gravissimos errores & falsitates rueret ; cùm tamen ipsi à servatore nostro dictum fuerit Joan. 14. v. 16. *Ego rogabo Patrem , & aliud Paraclitum dabit vobis , ut maneat vobiscum in aeternum , Spiritum veritatis ?* An fortè opinabimur , quòd mendacia quondam viderit ac vaticinatus sit Isaias Propheta c. 59. v. 21. ubi Messiam & ejus Ecclesiam in Spiritu suo prævidens , ità cecinit : *Hoc est fœdus meum cum eis dicit Dominus : Spiritus meus , qui est in te , & verba mea , quæ posui in ore tuo , non recedent de ore tuo , & de ore seminis tui , & de ore seminis seminis tui , a modo & usque in sempiternum ?* An falsitatem aliquam affricabimus veritati incarnatæ , quæ fidem veram à Petro & ejus Ecclesia ac successoribus recessuram non esse , apertissimè docuit Luc. 22. v. 31. dicens : *Simon , Simon ! ecce Sathanas expetivit vos , ut cribraret sicut triticum : ego autem rogavi pro te , ut non deficiat fides tua.*

Absit,

Abfit, ut ad has infanias abripiat nos præpostera lubido Lutherum Calvinumque defendendi ! dixerint illi : Ecclesia Catholica & universalis in errores lapsa est : venite ad nos & reformemini ! Ego potiùs cum Augustino dicam epist. 165. ad generosum : *Si tibi Angelus de cælo diceret, dimitte Christianitatem orbis terræ, & tene partes Donati (idem est de Luthero, Calvino & similibus) anathema esse deberet, quia te à toto præcidere, & in partem contrudere conaretur. Si enim ordo Episcoporum sibi succedentium considerandus est ; quanto certius & verè salubriter ab ipso Petro numeramus, cui totius Ecclesiæ curam gerenti Dominus ait : super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non vincent eam ? Petro enim successit Linus, Lino Clemens, Clementi Anacletus, Anacleto Evaristus, Evaristo Alexander, Alexandro Sixtus, Sixto Telesphorus &c.*

§ 2dus.